

Implementace Prologu

Literatura:

- Matyska L., Toman D.: Implementační techniky Prologu , Informační systémy, (1990), 21-59. <http://www.ics.muni.cz/people/matyska/vyuka/lp/lp.ht>

Interpretace

Deklarativní sémantika:

Hlava platí, platí-li jednotlivé literály těla.

Procedurální (imperativní) sémantika:

Entry: Hlava::

```
{
  call T1
  ;
  call Ta
}
```

Volání procedury s názvem Hlava uspěje, pokud uspěje volání všech procedur (literálů) v těle.

Procedurální sémantika = podklad pro implementaci

Opakování: základní pojmy

- Konečná množina klauzulí Hlava :- Tělo tvoří **program P**.
- **Hlava** je literál
- **Tělo** je (eventuálně prázdná) konjunkce literálů $T_1, \dots, T_a, a \geq 0$
- **Literál**
je tvořen m -árním predikátovým symbolem (m/p) a m termy (argumenty)
- **Term** je konstanta, proměnná nebo složený term.
- **Složený term**
a n termy na místě argumentů
- **Dotaz (cíl)** je neprázdná množina literálů.

Abstraktní interpret

Vstup: Logický program P a dotaz G.

1. Inicializuj množinu cílů S literály z dotazu G; $S := G$
2. `while (S != empty) do`
3. Vyber $A \in S$ a dále vyber klauzuli $A' :- B_1, \dots, B_n$ ($n \geq 0$) z programu P takovou, že $\exists \sigma : A\sigma = A'\sigma$; σ je nejobecnější unifikátor.
Pokud neexistuje A' nebo σ , ukonči cyklus.
4. Nahrad' A v S cíli B_1 až B_n .
5. Aplikuj σ na G a S.
6. `end while`
7. Pokud $S == \text{empty}$, pak výpočet úspěšně skončil a výstupem je G se všemi aplikovanými substitucemi.
Pokud $S != \text{empty}$, výpočet končí neúspěchem.

Abstraktní interpret – pokračování

Kroky (3) až (5) představují **redukcí** (logickou inferenci) cíle A.

Počet redukcí za sekundu (LIPS) == indikátor výkonu implementace

Věta

Existuje-li instance G' dotazu G, odvoditelná z programu P v konečném počtu kroků, pak bude tímto interpretem nalezena.

Prohledávání do šířky

1. Vybereme všechny klauzule A'_i , které je možno unifikovat s literálem A
 - necht' je těchto klauzulí q
2. Vytvoříme q kopií množiny S
3. V každé kopii redukuje A jednou z klauzulí A'_i .
 - aplikujeme příslušný nejobecnější unifikátor
4. V následujících krocích redukuje všechny množiny S_i současně.
5. Výpočet ukončíme úspěchem, pokud se alespoň jedna z množin S_i stane prázdnou.
 - Ekvivalence s abstraktnímu interpretem
 - pokud jeden interpret neuspěje, pak neuspěje i druhý
 - pokud jeden interpret uspěje, pak uspěje i druhý

Nedeterminismus interpetu

1. **Selekční pravidlo:** výběr cíle A z množiny cílů S
 - neovlivňuje výrazně výsledek chování interpretu
2. **Způsob prohledávání stromu výpočtu:** výběr klauzule A' z programu P
 - je velmi důležitý, všechny klauzule totiž nevedou k úspěšnému řešení

Vztah k úplnosti:

1. Selekční pravidlo neovlivňuje úplnost
 - možno zvolit libovolné v rámci SLD rezoluce
2. Prohledávání stromu výpočtu do šířky nebo do hloubky

„Prozření” – automatický výběr správné klauzule

- vlastnost abstraktního interpretu, kterou ale reálné interprety nemají

Prohledávání do hloubky

1. Vybereme všechny klauzule A'_i , které je možno unifikovat s literálem A.
2. Všechny tyto klauzule zapíšeme na zásobník.
3. Redukci provedeme s klauzulí na vrcholu zásobníku.
4. Pokud v nějakém kroku nenajdeme vhodnou klauzuli A' , vrátíme se k předchozímu stavu (tedy anulujeme aplikace posledního unifikátoru σ) a vybereme ze zásobníku další klauzuli.
5. Pokud je zásobník prázdný, končí výpočet neúspěchem.
6. Pokud naopak zredukujeme všechny literály v S, výpočet končí úspěchem.
 - Není úplné, tj. nemusí najít všechna řešení
 - Nižší paměťová náročnost než prohledávání do šířky
 - Používá se v Prologu

Reprezentace objektů

- Beztypový jazyk
- Kontrola „typů“ za běhu výpočtu
- Informace o struktuře součástí objektu

Typy objektů

▪ Primitivní objekty:

- konstanta
- číslo
- volná proměnná
- odkaz (reference)

▪ Složené (strukturované) objekty:

- struktura
- seznam

Reprezentace objektů II

Objekt	Příznak
volná proměnná	FREE
konstanta	CONST
celé číslo	INT
odkaz	REF
složený term	FUNCT

Příznaky (tags):

Obsah adresovatelného slova: **hodnota a příznak.**

Primitivní objekty uloženy přímo ve slově

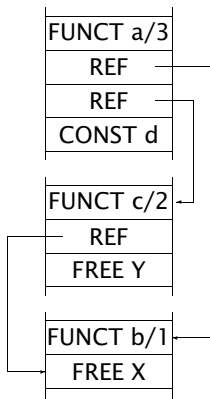
Složené objekty

- jsou instance termu ve zdrojovém textu, tzv. zdrojového termu
- zdrojový term bez proměnných \Rightarrow každá instanciacie ekvivalentní zdrojovému termu
- zdrojový term s proměnnými \Rightarrow dvě instance se mohou lišit aktuálními hodnotami proměnných, jedinečnost zajišťuje kopírování struktur nebo sdílení struktur

Kopírování struktur

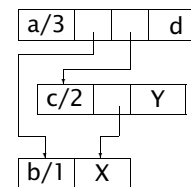
Příklad:

$a(b(X), c(X, Y), d),$

Kopírování struktur II

- Term F s aritou A reprezentován A+1 slovy:
 - funktor a arita v prvním slově
 - 2. slovo nese první argument (resp. odkaz na jeho hodnotu) :
 - A+1 slovo nese hodnotu A-tého argumentu
- Reprezentace vychází z orientovaných acyklických grafů:

- Vykopírována každá instance \Rightarrow **kopírování struktur**
- Termy ukládány na **globální zásobník**

Sdílení struktur

- Vychází z myšlenky, že při reprezentaci je třeba řešit přítomnost proměnných
- Instance termu
 - < kostra_termu; rámeček >
 - kostra_termu je zdrojový term s očíslovanými proměnnými
 - rámeček je vektor aktuálních hodnot těchto proměnných
 - i -tá položka nese hodnotu i -té proměnné v původním termu

Sdílení struktur II

Příklad:

$a(b(X), c(X, Y), d)$

reprezentuje

< $a(b(\$1), c(\$1, \$2), d)$; [FREE, FREE] >

kde symbolem $\$i$ označujeme i -tou proměnnou.

Implementace:

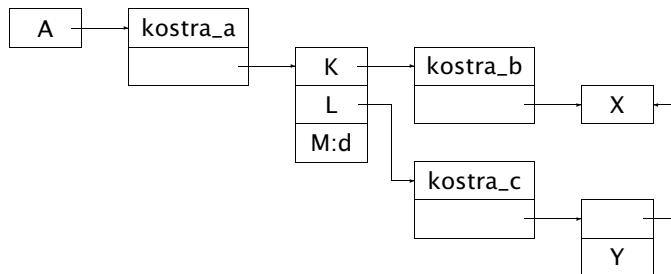
< &kostra_termu; &rámeček >

(& vrací adresu objektu)

Všechny instance sdílí společnou kostru_termu \Rightarrow **sdílení struktur**

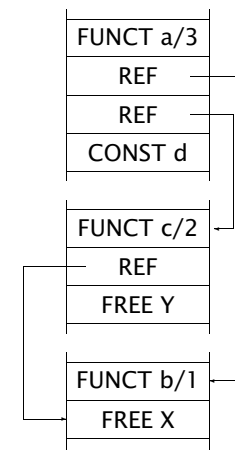
Srovnání: příklad

- Naivní srovnání: sdílení paměťově méně náročné
- Platí ale pouze pro rozsáhlé termy přítomné ve zdrojovém kódu
- Postupná tvorba termů:
 - $A = a(K, L, M)$, $K = b(X)$, $L = c(X, Y)$, $M = d$
 - Sdílení termů:

Srovnání: příklad – pokračování

- Kopírování struktur: $A = a(K, L, M)$, $K = b(X)$, $L = c(X, Y)$, $M = d$

tj. identické jako přímé vytvoření termu $a(b(X), c(X, Y), d)$

Srovnání II

- **Složitost algoritmů pro přístup k jednotlivým argumentům**
 - sdílení struktur: nutná víceúrovňová nepřímá adresace
 - kopírování struktur: bez problémů
 - jednodušší algoritmy usnadňují i optimalizace
- **Lokalita přístupů do paměti**
 - sdílení struktur: přístupy rozptýleny po paměti
 - kopírování struktur: lokalizované přístupy
 - při stránkování paměti – rozptýlení vyžaduje přístup k více stránkám
- Z praktického hlediska neexistuje mezi těmito přístupy zásadní rozdíl

Řízení výpočtu

- **Dopředný výpočet**
 - po úspěchu (úspěšná redukce)
 - jednotlivá volání procedur skončí úspěchem
 - klasické volání rekurzivních procedur
- **Zpětný výpočet (backtracking)**
 - po neúspěchu vyhodnocení literálu (neúspěšná redukce)
 - nepodaří se unifikace aktuálních a formálních parametrů hlavy
 - návrat do bodu, kde zůstala nevyzkoušená alternativa výpočtu
 - je nutná obnova původních hodnot jednotlivých proměnných
 - po nalezení místa s dosud nevyzkoušenou klauzulí pokračuje dále dopředný výpočet

Aktivační záznam

- Volání (=aktivace) procedury
- Aktivace **sdílí společný kód**, liší se obsahem **aktivačního záznamu**
- Aktivační záznam uložen na **lokálním zásobníku**
- **Dopředný výpočet**
 - stav výpočtu v okamžiku volání procedury
 - aktuální parametry
 - lokální proměnné
 - pomocné proměnné ('a la registry)
- **Zpětný výpočet (backtracking)**
 - hodnoty parametrů v okamžiku zavolání procedury
 - následující klauzule pro zpracování při neúspěchu

Aktivační záznam a roll-back

- Neúspěšná klauzule mohla nainstanciovat nelokální proměnné
 - $a(X) :- X = b(c, Y), Y = d. \quad ?- W = b(Z, e), a(W).$ (viz instanciace Z)
- Při návratu je třeba obnovit (**roll-back**) původní hodnoty proměnných
- Využijeme vlastností logických proměnných
 - instanciovat lze pouze volnou proměnnou
 - jakmile proměnná získá hodnotu, nelze ji změnit jinak než návratem výpočtu

⇒ původní hodnoty všech proměnných odpovídají volné proměnné
- **Stopa (trail):** zásobník s adresami instanciovaných proměnných
 - ukazatel na aktuální vrchol zásobníku uchovávan v aktivačním záznamu
 - při neúspěchu jsou hodnoty proměnných na stopě v úseku mezi aktuálním a uloženým vrcholem zásobníku změněny na „volná“
- **Globální zásobník:** pro uložení složených termů
 - ukazatel na aktuální vrchol zásobníku uchovávan v aktivačním záznamu
 - při neúspěchu vrchol zásobníku snížen podle uschované hodnoty v aktivačním záznamu

Okolí a bod volby

Aktivační záznam úspěšně ukončené procedury nelze odstranit z lokálního zásobníku \Rightarrow **rozdělení aktivačního záznamu:**

- **okolí** (environment) – informace nutné pro dopředný běh programu
- **bod volby** (choice point) – informace nezbytné pro zotavení po neúspěchu
- ukládány na lokální zásobník
- samostatně provázány (odkaz na předchozí okolí resp. bod volby)

Důsledky:

- samostatná práce s každou částí aktivačního záznamu (optimalizace)
- alokace pouze okolí pro deterministické procedury
- možnost odstranění okolí po úspěšném vykonání (i nedeterministické) procedury (pokud okolí následuje po bodu volby dané procedury)
 - pokud je okolí na vrcholu zásobníku

Warrenův abstraktní počítač, WAM I.

Navržen D.H.D. Warrenem v roce 1983, modifikace do druhé poloviny 80. let

Datové oblasti:

- **Oblast kódu** (programová databáze)
 - separátní oblasti pro uživatelský kód (modifikovatelný) a vestavěné predikáty (nemění se)
 - obsahuje rovněž všechny statické objekty (texty atomů a funktorů apod.)
- **Lokální zásobník (*Stack*)**
- **Stopa (*Trail*)**
- **Globální zásobník n. halda (*Heap*)**
- **Pomocný zásobník (*Push Down List, PDL*)**
 - pracovní paměť abstraktního počítače
 - použitý v unifikaci, syntaktické analýze apod.

Řez

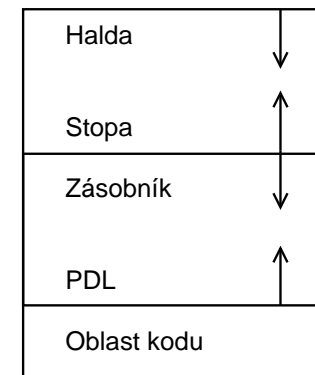
- Prostředek pro ovlivnění běhu výpočtu programátorem
 - $a(X) :- b(X), !, c(X).$ $a(3).$
 $b(1).$ $b(2).$
 $c(1).$ $c(2).$
- Řez: neovlivňuje dopředný výpočet, má vliv pouze na zpětný výpočet
- Odstranění alternativních větví výpočtu
 - \Rightarrow odstranění odpovídajících bodů volby
 - tj. odstranění bodů volby mezi současným vrcholem zásobníku a bodem volby procedury, která řez vyvolala (včetně bodu volby procedury s řezem)
 - \Rightarrow změna ukazatele na „nejmladší“ bod volby

\Rightarrow Vytváření deterministických procedur

\Rightarrow Optimalizace využití zásobníku

Rozmístění datových oblastí

- Příklad konfigurace

- Halda i lokální zásobník musí růst stejným směrem
 - lze jednoduše porovnat stáří dvou proměnných srovnáním adres využívá se při zabránění vzniku visících odkazů

Registry WAMu

- **Stavové registry:**
 - P čítač adres (Program counter)
 - CP adresa návratu (Continuation Pointer)
 - E ukazatel na nejmladší okolí (Environment)
 - B ukazatel na nejmladší bod volby (Backtrack point)
 - TR vrchol stopy (TRail)
 - H vrchol haldy (Heap)
 - HB vrchol haldy v okamžiku založení posledního bodu volby (Heap on Backtrack point)
 - S ukazatel, používaný při analýze složených termů (Structure pointer)
 - CUT ukazatel na bod volby, na který se řezem zařezne zásobník
- **Argumentové registry:** A1, A2, ... (při předávání parametrů n. pracovní registry)
- **Registry pro lokální proměnné:** Y1, Y2, ...
 - abstraktní znázornění lok. proměnných na zásobníku

Typy instrukcí WAMu

- **get instrukce** – unifikace aktuálních a formálních parametrů
 - vykonávají činnost analogickou instrukcím unify u parc. vyhodnocení
 - obecná unifikace pouze při get_value
- **put instrukce** – příprava argumentů před voláním podcíle
 - žádná z těchto instrukcí nevolá obecný unifikační algoritmus
- **unify instrukce** – zpracování složených termů
 - jednoargumentové instrukce, používají registr S jako druhý argument
 - počáteční hodnota S je odkaz na 1. argument
 - volání instrukce unify zvětší hodnotu S o jedničku
 - obecná unifikace pouze při unify_value a unify_local_value
- **Indexační instrukce** – indexace klauzulí a manipulace s body volby
- **Instrukce řízení běhu** – předávání řízení a explicitní manipulace s okolím

Instrukce WAMu

get instrukce		put instrukce		unify instrukce	
get_var	Ai, Y	put_var	Ai, Y	unify_var	Y
get_value	Ai, Y	put_value	Ai, Y	unify_value	Y
get_const	Ai, C	put_unsafe_value	Ai, Y	unify_local_value	Y
get_nil	Ai	put_const	Ai, C	unify_const	C
get_struct	Ai, F/N	put_nil	Ai	unify_nil	
get_list	Ai	put_struct	Ai, F/N	unify_void	N
		put_list	Ai		

instrukce řízení	indexační instrukce	
allocate	try_me_else	Next try Next
deallocate	retry_me_else	Next retry Next
call Proc/N, A	trust_me_else	fail trust fail
execute Proc/N		
proceed	cut_last	switch_on_term Var, Const, List, Struct
	save_cut Y	switch_on_const Table
	load_cut Y	switch_on_struct Table

Instrukce unify, get, put

- Větší počet typů objektů
 - rozlišeny atomy, čísla, nil \equiv prázdný seznam, seznam speciální druh složeného termu
- unify_void umožní přeskočit anonymních proměnné ve složených termech
- put_unsafe_value pro optimalizaci práce s lokálními proměnnými při TRO
 - $a(X) :- b(X, Y), !, a(Y).$
 - při TRO nesmí být lokální proměnné posledního literálu (Y) na lokálním zásobníku
 - kompilátor může všechny **nebezpečné (unsafe)** výskyty lok. proměnných detekovat při překladu (jsou to poslední výskyty lok. proměnných) a generuje složitější instrukce put_unsafe_value, které provádějí test umístění
- unify_local_value kvůli TRO jako put_unsafe_value
 - $a(X) :- d(X), b(s(Y), X).$ objekt přístupný přes Y opět nesmí být na lok. zásobníku doba života s/1 může být delší než doba života okolí na něž se Y odkazuje
 - unify_local_value testují umístění a pokud nutné přesouvají objekty na haldy

WAM – indexace

- Provázání klauzulí: instrukce `XX_me_else`:
 - první klauzule: `try_me_else`; založí bod volby
 - poslední klauzule: `trust_me_else`; zruší nejmladší bod volby
 - ostatní klauzule: `retry_me_else`; znovu použije nejmladší bod volby po neúspěchu
- Provázání podmnožiny klauzulí (podle argumentu):
 - `try`
 - `retry`
 - `trust`
- „Rozskokové“ instrukce (dle typu a hodnoty argumentu):
 - `switch_on_term` `Var`, `Const`, `List`, `Struct`
výpočet následuje uvedeným návěstím podle typu prvního argumentu
 - `switch_on_YY`: hashovací tabulka pro konkrétní typ (konstanta, struktura)

Příklad indexace instrukcí

```
Proceduře
a(atom) :- body1.
a(1) :- body2.
a(2) :- body3.

a([X|Y]) :- body4.
a([X|Y]) :- body5.
a(s(N)) :- body6.
a(f(N)) :- body7.
```

odpovídají instrukce

```
a:      switch_on_term L1, L2, L3, L4      L5a: body2
L2:     switch_on_const atom :L1a        L6:  retry_me_else L7
           1 :L5a                        L6a: body3
           2 :L6a                        L7:  retry_me_else L8
L3:     try L7a                          L7a: body4
           trust L8a                      L8:  retry_me_else L9
L4:     switch_on_struct s/1 :L9a        L8a: body5
           f/1 :L10a                     L9:  retry_me_else L10
L1:     try_me_else L5                  L9a: body6
L1a:    body1                          L10: trust_me_else fail
L5:     retry_me_else L6                L10a: body7
```

WAM – řízení výpočtu

- `call Proc,N`: zavolá `Proc`, `N` udává počet lok. proměnných (odpovídá velikosti zásobníku)
Možná optimalizace: vhodným uspořádáním proměnných lze dosáhnout postupného zkracování lokálního zásobníku
`a(A,B,C,D) :- b(D), c(A,C), d(B), e(A), f.`
generujeme instrukce
`allocate`
`call b/1,4`
`call c/2,3`
`call d/1,2`
`call e/1,1`
`deallocate`
`execute f/0`
- `execute Proc`: ekvivalentní příkazu `goto`
- `proceed`: zpracování faktů
- `allocate`: alokuje okolí (pro některé klauzule netřeba, proto explicitně generováno)
- `deallocate`: uvolní okolí (je-li to možné, tedy leží-li na vrcholu zásobníku)

WAM – řez

Implementace řezu (opakování): odstranění bodů volby mezi současným vrcholem zásobníku a bodem volby procedury, která řez vyvolala (včetně bodu volby procedury s řezem)

Indexační instrukce znemožňují v době překladu rozhodnout, zda bude alokován bod volby

- příklad: `?- a(X)`. může být nedeterministické, ale `?- a(1)`. může být deterministické

```
cut_last: B := CUT          save_cut Y: Y := CUT          load_cut Y: B := Y
```

Hodnota registru `B` je uchovávána v registru `CUT` instrukcemi `call` a `execute`.

Je-li řez prvním predikátem klauzule, použije se rovnou `cut_last`. V opačném případě se použije jako první instrukce `save_cut Y` a v místě skutečného volání řezu se použije `load_cut Y`.

Příklad: `a(X,Z) :- b(X), !, c(Z).`

```
a(2,Z) :- !, c(Z).
```

```
a(X,Z) :- d(X,Z).           odpovídá
```

```
save_cut Y2; get A2,Y1; call b/1,2; load_cut Y2; put Y1,A1; execute c/1
```

```
get_const A1,2; cut_last; put A2,A1; execute c/1
```

```
execute d/2
```


WAM – optimalizace

1. Indexace klauzulí

2. Generování optimální posloupnosti instrukcí WAMu

3. Odstranění redundancí při generování cílového kódu.

■ Příklad: $a(X,Y,Z) :- b(f,X,Y,Z)$.

naivní kód (vytvoří kompilátor pracující striktně zleva doprava) vs.

optimalizovaný kód (počet registrů a tedy i počet instrukcí/přesunů v paměti snížen):

get_var	A1,A5		get_var	A3,A4
get_var	A2,A6		get_var	A2,A3
get_var	A3,A7		get_var	A1,A2
put_const	A1,f		put_const	A1,f
put_value	A2,A5		execute	b/4
put_value	A3,A6			
put_value	A4,A7			
execute	b/4			